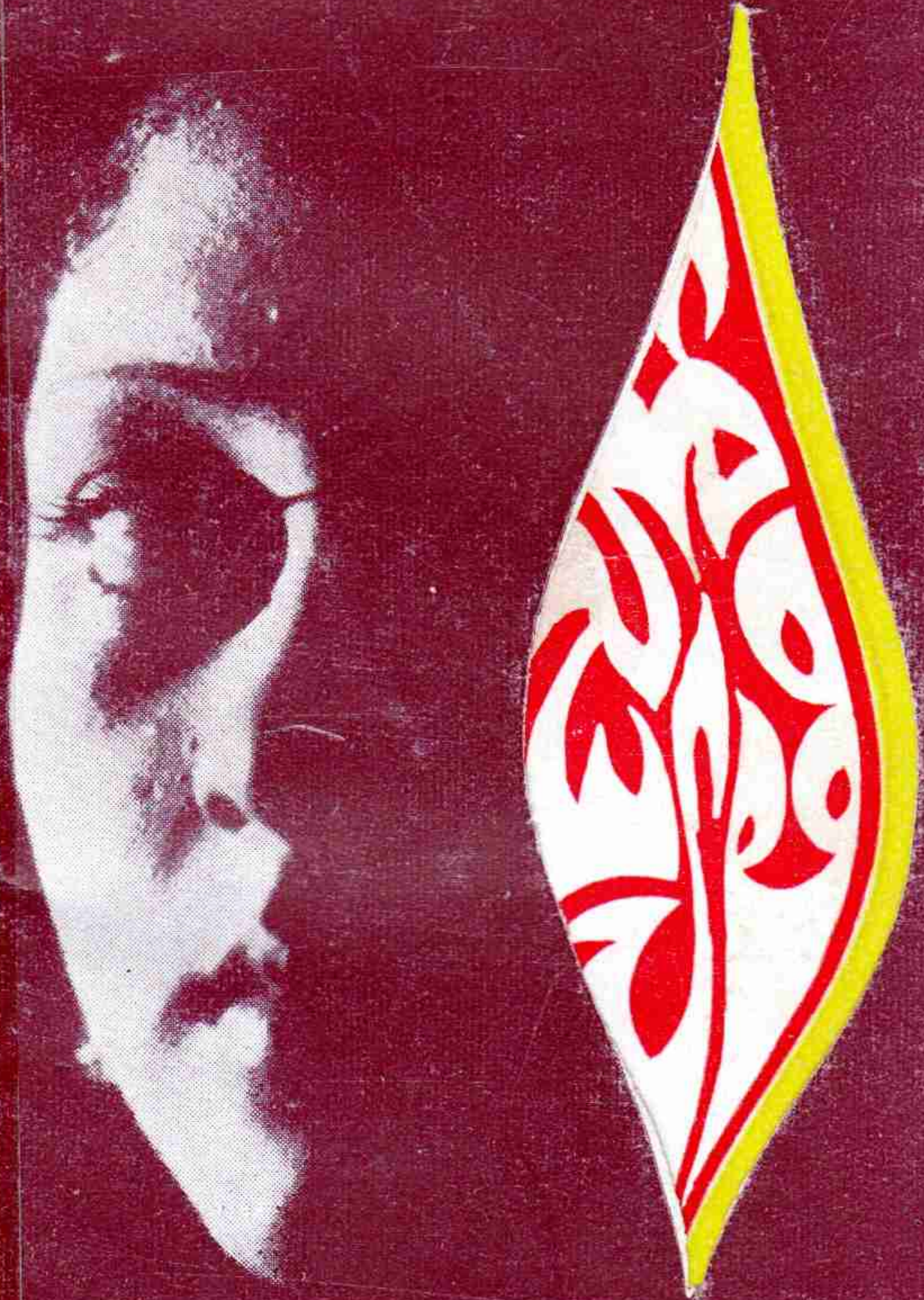
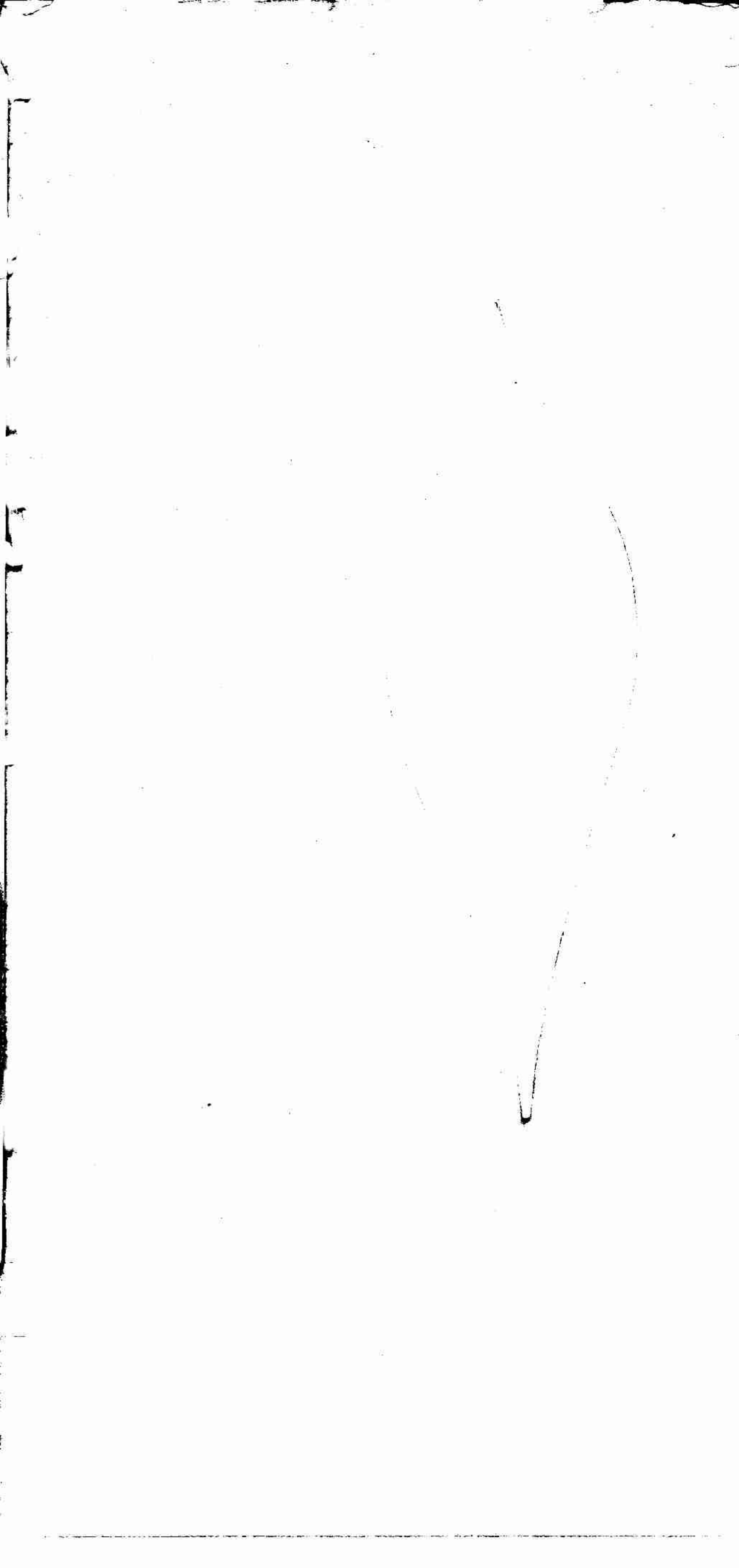

శ్రీ అన్నపూర్ణానిధి ఎంటర్ప్రైసెస్

నిర్మాత: కృతికమ్మకా
పబ్లికేషన్: కృతికమ్మకా

క ధా సా ర ధు లు

సత్యనారాయణ

జయసుధ

మురళీమోహన్

జయలక్ష్మి

రావు గోపాలరావు

ఛాయాదేవి

గిరిబాబు

అ తి థి న తీ మ ణు లు :

మాష్టర్ మురళి

కృష్ణకుమారి

మరియు

శుభ

గుమ్మడి

పాతల సమీకరణం

రేపు ఏమిటో, యివాళే తెలిసిపోతే మనలో ఉన్న ఉత్సాహం నీరసించిపోతుంది. —అలాగే చిత్రం చూసే ముందు కథ విని చూసినా అట్లాంటి భావనే కలుగుతుంది. అందుకని కథలోని పాతల లక్షణాల గురించి తెలుసుకుందాం!

జ్యోతి : అందానికి వయసు వస్తే ఆమెలా వుంటుంది పువ్వు నవ్వగలిగితే జ్యోతిలా నవ్వుతుంది. తాను పంచి పెట్టిన మమత, తాను పంచుకోలేని ప్రేమలతో ఆమె జీవితం సాగిపోయినా నవ్వుతూ జీవితాంతం 'జ్యోతి'లా వెలిగిందే తప్ప గతించిన గతం గురించి ఎప్పుడూ బాధ వడని ఉత్తమురాలు.

రవి : జ్యోతితో తన జీవితం మూడు పువ్వులు ఆరు జ్యోతులుగా వెలగాలని బంగారు కలలు కన్నాడు. విధాత తిప్పిన మలుపువల్ల ఆమెకు భర్త కాలేదుగాని, అల్లుడయిన భగ్గు జీవి.

రాజయ్య : విధి అనే సుడిగాలిచేత విసిరేయబడ్డ గాలిపటం వంటివాడు—తన అక్క, భార్యవీరూ నిందలు మోపి ఇంటినుంచి గెంటివేసిన తర్వాత విరాగిలా బ్రతుకు తున్నాడు. అనుకోకుండా తన జీవిత ప్రాంగణంలోకి జ్యోతి అడుగుపెట్టి, తన మెడలో మంగళ సూత్రం కట్టకపోతే తన ప్రాణాలు నిలవవని అర్థిస్తే భర్తగా పాత్రధారణ చేసిన అల్ప జీవి.

లాయర్ చక్రవర్తి : జ్యోతి తండ్రి—తనలాగే తనవాళ్లం దరూ నవ్వుతూ నవ్విస్తూ బ్రతకాలని ఆశించే మనిషి—తన కూతురు తన వయసుకన్న మించిన వ్యక్తిని వివాహం చేసుకుందని ముందు నివ్వెరబోయినా, చేసుకున్న సంఘటన వెనక బలవత్తరమైన కారణముందని ఊహించి కథాంతంలో తన కూతురు నిజాయితీకి ఏక కాలంలో ఆనందం, విషాదాలు పొందిన మనీషి.

యశోదమ్మ : తనదంటూ ఓ నిశ్చితాభిప్రాయంలేని మనిషి,
కూతురు ముసలివాణ్ణి పెళ్లిచేసుకుందంటే దుమ్మెత్తి
పోసింది—అదే కూతురికి అంతులేని అయిశ్వర్యం లభిం
చిందనగానే జరిగిందంతా మర్చిపోయి అభినందించిన
అమాయకురాలు.

శశిరేఖ : రాజయ్య కూతురు—తన తండ్రి తన ఈడు
అమ్మాయిని పెళ్లిచేసుకున్నాడని అపార్థం చేసుకుంది.
తను అనుభవించే ఆస్తంతా తన తండ్రిదే అని, సవతి
తల్లి జ్యోతి—తాను మనసారా ప్రేమించిన బావను
తనకు కాకుండా చేసిందని దురభిప్రాయపడింది—చివరికి
ఆమె చేసిన త్యాగమేమిటో తెల్పుకుని గుండెలనిండా
ప్రేమతో ‘అమ్మా’ అని పిలిచి తనలో పేరుకున్న
పాపాన్ని కడిగివేసుకున్న చంచల స్వభావురాలు.

దుర్గమ్మ : రాజయ్య అక్క! ఆమెకన్నా ముందు అసూయే
పుట్టింది—దాన్ని తన గుండెల్లో తాడెత్తు పెంచుకుని,
ఒకప్పుడు మరదలు విశాలిని యింటినుంచి గెంటి—
మరల తమ్ముడికి ఆస్తి కలిసిందని తెల్పివచ్చి జ్యోతివీరాద
పెత్తనం చెలాయించాలని చూసింది — కాని జ్యోతి
వ్యక్తిత్వం ముందు గొప్పతనంముందు ఘోరంగా ఓడి
పోయి ఇంట్లో ఉన్న ఆస్తంతా కబలించాలని చూసిన
పాపాత్మురాలు.

శంకర్ : దుర్గమ్మ కొడుకు—కనపడిన ప్రతి ఆడదాన్ని
రంభా ఊర్వశి అని పొగిడి, ఏ పనిచేసినా, ఎవర్నిచూసినా
“ఇదే ఫస్ట్ టైమ్” అని మోసపుచ్చే వ్యక్తి—జ్యోతి
చేతిలో చిత్తుగా దెబ్బతిన్న మోసగాడు.

వీరందరి రాగద్వేషాల ప్రతి రూపమే ‘జ్యోతి’ చిత్ర
కథాకదనం—దీనికి వెండి తెరే సమాధానం.

శ్రీ అన్నపూర్ణ సిని ఎంటర్ప్రైసెస్

జ్యోతి

పాట 1

తీయటి జీవితాన్నిచ్చి అందులో విషాదం కుమ్మరించే
గుణం దేవుడి దైవత్వానికే మచ్చ కాని మానవ మాతృ
రాలయిన మహిళ ఆతని వింత ధోరణిని విచిత్రంగా కొని
యాడక చేసేదేముంది....?

అక్షర ప్రదాత :

అచార్య ఆత్రేయ

సుస్వర కర్త :

పి. సుశీల

పల్లవి : ఏడుకొండలపైన ఏలవెలిశావో
ఎవరికీ అందక ఎందుకున్నావో
తెలియని వారికి తెలుపర స్వామి
కన్నుల పొటలను తొలగించవేమి

చరణం I: ఎక్కడో ఎవరికో ముడివేసి పెడతావు
ఏముడిని ఎందుకో విడదీసి పోతావు
అస్త వ్యస్తాలుగా కనిపించు నీ లీలలో
ఏ అర్థమున్నదో ? ఏ సత్యమున్నదో ?

II: పాపిష్టి ధనముకై ఆశపడుతున్నావో
ఏనాటి బుణమును తీర్చుకుంటున్నావో
రెండు ప్రేమల మధ్య బండగా మారావు
రేపులేని నీకు దోపిడి ఎందుకో !

జీవితమంతా నవ్వుల నదిలో పువ్వుల పడవ మీద
ప్రయాణం చేద్దామని అమావాస్య నాడు కూడ వెన్నెల
పూయించాలనుకున్న ఓ జంట ఆలాపించిన ఆనంద మోహన
గీతం—

అక్షర కర్త :

గళ కర్తలు :

అత్రేయ

ఎస్. జానకి, ఎస్.పి. కాలనుబ్రహ్మణ్యం

అతడు : సిరిమల్లె పూవల్లె నవ్వు
చిన్నారి పాపల్లె నవ్వు
చిరకాల ముండాలి నీ నవ్వు
చిగురిస్తూ వుండాలి నా నువ్వు

చిరుగాలి తరగల్లె మెల మెల్లగా
సెల యేటినురుగల్లె తెల తెల్లగా
చిన నాటి కలలల్లె తియ తియ్యగా
ఎన్నెన్నో రాగాలు రవళించగా

నీ పెదవిపై నవ్వు లేకెంపుగా
నీ కనులలో నవ్వు తెలి మెరుపుగా
చెక్కిళ్ల పై నవ్వు నునుసిగ్గుగా
పరువాన్ని ఉడికించి ఉరికించగా

నీ నవ్వు నా బతుకు వెలిగించగా
ఆ వెలుగులో నేను పయనించగా

ఆమె : వెలుగుతూ వుంటాను నీదివ్వెగా
నే మిగిలి ఉంటాను తొలి నవ్వుగా !

పాట 3

ఆకర్షణ అనేది చూసే కళ్ళవూడ వలచే మనసువూడ
ఆధారపడివుంటుంది ! వేర్వేరుదారులనుండి వచ్చిన యిద్దరు
వ్యక్తులు ప్రేమికులుగాను, భార్యా భర్తలుగాను పరిణామం
చెందుతారు !

కలం వెలుగు :

గళం వెలుగు :

అత్రేయం

పి. సుశీల, ఎస్.పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం

అతడు : నీకూ నాకూ పెళ్ళంట

నింగికి నేలకు కుళ్ళంట

ఆమె : ఎందుకంట....?

అతడు : యుగ యుగాలుగా ఉంటున్నా—అవి

కలిసిందెప్పుడూ లేదంట !

ఆమె : అలాగా....!

నీకూ నాకూ పెళ్ళంట

నదికీ కడలికీ పొంగంట

అతడు : ఎందుకంట....?

ఆమె : యుగ యుగాలుగా వేరైనా—అవి

కలవని దెప్పుడూ లేదంట !

అతడు : ప్రతిరేయి మనకొక తొలిరేయంట

తొలిముద్దు పెదవులు విడిపోవంట !

ఆమె : జగతికంతటికీ మన జంటే జంట !

ఇరు సంజెలనూ ఒకటిగ చేస్తామంట

అతడు : నా కంటనిను చూసుకుంట

ఆమె : నీచూపు నారేపు పంట

మనకోర్కెలన్నీ పసి పాపలంట

చిగురాకు మనసుల చిరునవ్వులంట

అతడు : వయసులేనిదీ మనవలపేనంట

మన జీవితమూ ఆటాపాటేనంట !

ఆమె : నాలోన నినుదాచుకుంటా

నీ ఊపిరై కాచుకుంటా

నూటికొక్కడైనా భవరంలాంటి పురుషుడుంటాడు—
 (ప్రతిస్త్రీ) అతని దృష్టిపథంలో పువ్వులాంటిదే—
 అతని చూపులవలలో చిక్కుకుందా నలిగిపోతుంది—
 అలాకాక ఆతనినైజం గుర్తేరిగి సున్నితంగా మంద
 లించిన మహిళ అంతరంగ ఆరాటం

సాహిత్యకర్త:
 ఆత్మేయ

సుస్వరకర్త:
 పి. సుశీల

పల్లవి: పష్టే పైష్టే—ఇది పష్టే పైష్టే—మరి
 ఇప్పుడేకదా నాకు బెష్టే పైష్టే

I కసుగాయల నెన్నడువీరుకోకు
 కన్నెపిల్ల నెప్పుడూ కోరుకోకు
 తాళికట్టి పంజరాన చిక్కుకోకు—మగ
 నాలికన్న వీలైంది లేదునీకు
 ఈదారి మారకుంటే నీకు Bad Time

II పష్టే పష్టే పష్టే అని చెప్పకోకు
 పట్టుబడిపోతానని జంకిపోకు
 తాగేసినసీసాలను పగులకొట్టకు—నీ
 గుండెల్లోగుచ్చుకుంటాయి చిట్టచివరకు
 నీమత్తు వదలకుంటే యిదే Last Time

కళా సార ధులు

మాటలు	... సత్యానంద్
పాటలు	... ఆత్రేయ
సంగీతం	... చక్రవర్తి
మూలకథ	... సి. ఆనందారామం
నేపథ్యగానం	... సుశీల, జానకి, ఎస్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం
కూర్పు	... అంకిరెడ్డి
కళ	... తోట హేమచందర్
వస్త్రాలంకరణ	... కృష్ణ
రూపాలంకరణ	... రమేష్, మాధవరావు, సుబ్బయ్య
పాటల రికార్డింగ్	... కోటేశ్వరరావు (జెమిని)
రీ-రికార్డింగ్	... సంపత్, మాణిక్యం (ఏ.వి.ఎమ్.)
అవుట్‌డోర్ యూనిట్	... శారదా ఎంటర్ ప్రైజెస్
ప్రొసీసింగ్	... రాజన్ (సారథి స్టూడియో)
నిశ్చలన చిత్రాలు	... శ్యామ్ కుమార్
ప్రచార శాఖ	... గంగాధర్
ఆపరేటివ్ కెమెరామన్	... కె. ఎస్. ప్రకాష్
డైరెక్టర్ ఆఫ్ ఫొటోగ్రఫీ	... ఎ. విన్నెంట్
ఎగ్జిక్యూటివ్ ప్రొడ్యూసర్	... ఏ. వి. ప్రసాద్
సహకార దర్శకులు	... రామ్ సూరి, ప్రేమ్ కుమార్

నిర్మాత :

క్రాంతికుమార్

దర్శకత్వం :

కె. రాఘవేంద్రరావు

